

Гомельскі Універсітэт

ГАЗЕТА ГОМЕЛЬСКАГА ДЗЯРЖУПАЛА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ ФРАНЦЫСКА СКАРЫНЫ

№ 34 (781)

Аўторак, 20 лістапада 1990 г.

Газета заснавана
у верасні 1969 года

Выходзіць раз у тыдзень

2 кап.

ПРЕС-ЦЕНТР КАМИТЭТА КАМСАМОЛА ПАВЕДАМЛЯЕ

ЗНОУ НОВЫ ЛІДЕР

13 лістапада адбылося падэкансоне камітэта ЛКСМБ універсітэта. Зусім нядайна выбраны на XII нечаргопад агульнаўніцтвеннай камісамольскай канферэнцыі сакратар камітэта камісамола ГДУ Анатоль Мацвеев падаў у адстаяўку, растлумачыўшы гэта тым, што ён з яўлецца сакратаром райкома ЛКСМБ і яму не хапалася б пакідаць пачатыя там спрэвы.

Камітэт камісамола ўніверсітэта задаволіў просьбу А. Мацвеева. Новым камісамольскім ваканкам ГДУ аднагласна быў выбран Сяргей Дацкевіч.

Мы віншаем Сяргея і жадаюм яму поспеха!

Намеснікамі сакратара камітэта ЛКСМБ выбраны Вячаслав Гапеев (4 курс, фізічны факультэт) і Яўген Эсмантовіч (4 курс, гістарычны факультэт).

АДВУДЗЕНЦА ВІЯЗНАЯ ВУЧОВА

З 23 па 25 лістапада пройдзе віязная вучоба камісамольскага актыву ГДУ. На неё запрашоўчыя члены камітэта камісамола, кантрольнай камісіі ўніверсітэта, чле-

СТУДЭНТ ЗАКРАНАЕ ПРАВЛЕМУ

ЧЭРГІ... У БІБЛІЯТЭЦЫ

У нашай бібліятэцы (2-і корпус па вул. Кірава) склалася велімі трывожная сітуацыя. Практычна ў любы дзень там доўгія часы. Студэнты незадаволены, аддаючы перавары ѹнішым бібліятэкам, недаатрымлываючы веды па пэўных прадметах. Рэдка бывае, каб студэнт выйшаў з бібліятэкі рагей, чым праз 30—40 мін., а часеў за ўсё правадзіць там больш гадзіны. І гэта не даўні: на больш чым 3800 записаных у гэтычоў дэвадзіца толькі два работнікі.

На плану за год бібліятэку павінны наведаць 70 000 раз і работнікі павінны прынесці 90 000 книгавыдач. Але хіба гэта реальная?! А яшчэ бібліятэка атрымлывае штогод 18 000 шт. літаратуры, яе таксама трэба расставіць, занесці ў каталогі.

Проблем прамат і ясна адно: трэба шукаць выход і як мага хутчэй. Канешне, можна прыцягнуць да работы студэнтаў, але яны — гэта часовая людзі, могуць прыйсці раз, другі, аднак не кожны дзень.

Такім чынам, каб студэнты (ім можа быць завочнікі), або праца «чалавек з вуліцы» працаўшы, яму трэба плаціць. Таму толькі для гэтага абменення патрабуна яшчэ мінімум 1—2 чалавекі з цвёрдым акладам.

Наша навукальна-факультэцкая установа рыхтуе спецыялістаў з вышэйшай адукацыяй. Як хапалася б, каб у нашых бібліятэках да студэнтаў адносіцца з павагай. Але аб якой павазе або добрым аблугуўванні можна гаварыць, калі ў бібліятэцы холадна, яе работнікі імкнунца, але не могуць усім дапамагчы; у памяшканні цесна, а працаўцаў з каталогам на плошчы 2,5x2 м, дзе стаіць 10—15 чалавек, нязручна.

Мы разумеем, што ўсе пытанні адразу вырашыць немагчыма, але выдаецца стаўку, змяніць час работы, наладаць апяпленне не толькі можна, але і патрэбна. Дык давайце дапамонкам нашай бібліятэцы.

А. ГРАМЫКА,
сакратар камісамольскага бібліягічнага факультэта.

Слова пра
скарынінскую
стыпендыятку

У сё пачынаеца са школы

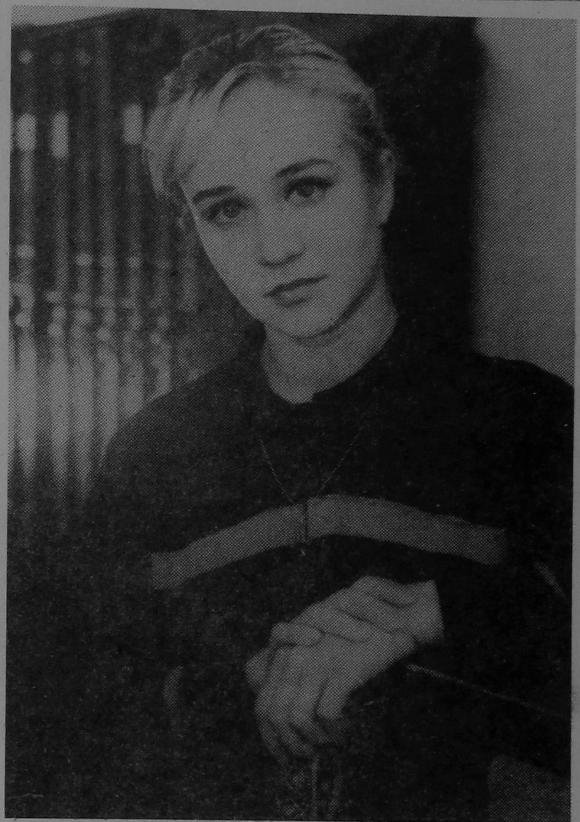
Дарога з Балгары была доўтай. Студэнткі атрада ўніверсітэта вітраўся ў Гомель пасля работы на консервавым заводе ў Гулянцах, што каля г. Плевена. Малыць таму, што ў дарозе заўсёды хочацца скраціць час, занязвяцца гутаркі, гучаньці, успаміны, жарты. А гэта спрэчка ўзімка не ляжкі нечакана, сама па сабе. Юнак з факультэта фізічнай культуры самаўпўнена даўказаў Алене, што ён, будучы трэнэр, з проблемамі ў сям'і жыць не сутыненца.

— А што ты будзеш мець, філолаг, акрамя мізэрнай зарплаты, на якую хіба што хопіць хлеба ды буталку малака? — даводзіў ён дзяўчыне. І не без іроніі дадаў: — Не, няма ў прафесіі філолага будучыні...

Слухаю такое Алене было кръгудна. Да слёз. Але выглядзу не падала. Горача даказала маладому прагматику, прыводзіла свае аргументы ў аўвяржанне горкіх слоў. У прыватнасці, нагадала сацыялагічныя прагнёны, з якімі пазнамёны ў часопісе «Студэнтскі меридан»: у бліжэйшыя гады значна ўзрасце попыт на спецыялісту-гуманітару. Но не можа грамадства нармальна развівацца на адных толькі эканамічных законах. Патрэбна яшчэ і элементарная адукаванасць чалавека і яе трэба прывіць з першых школьнічных гадоў. Вось яна, філолаг, і будзе гэтым займацца. А духунасць? Ці можна замяніць яе арандай, рынкам, маркетынгам? Не, Алене нават у думках не дапускала, што людзі могуць забыць пра яе... Гэта я можа прывесці наша хворае грамадства да яшчэ больш горшага становішча, а куды ж далей?..

Як і старалася дзяўчына пераканаць свайго апанента ў высокім прызначэнні свайгі будучай прафесіі, не змагла гэтага зрабіць. І не таму, што аргументаў не хапіла.

Не, прости ён — з ліку тых людзей, якія мысліць толькі матэрыяльнымі катэгоры

ям, забываючы пра маральныя.

Так і засталіся кожны пры сваёй думцы.

Алене Цербабава тая спрэчка міжвонкі часта ўспамінае аноў і зноў, не дае спакою. І ў думках вітраецца яна ў свае школьнічныя гады, калі заўсёды была разам з вучнямі маладых класаў — і пасля ўрокаў, і на зімовых, 1 лютых канікулах, у час працы ў школьнічным плянерскім лагеры, у педагогічнам атрадзе. Увесе

час акружалі яе хлопчыкі і дзяўчынкі, наперад шчыбяцілі пра свае спрэвы, поспехі, дазерліва глядзелі ў очы. І душа дзяўчыны пісьміла янябачнай пітакай была звязана з сэрцамі рабіт. Можа тады ўзімку жаданне стаць настаўніцай, вучыць дзяцей дабрым, ведам? І тады, і пазней. Так лёс прывёў Алену Цербабаву на філалагічны факультэт Гомельскага дзяржуніверсітэта.

Цяпер дзяўчына на трэцім курсе. Вучыцца выдатна і сёлета стала скарынінскай стыпендыяткай.

— Хачу стаць добрым спедыялістам, — сказала Алене ў час нашай размовы. — І наогул лічу, што калі ро-

біць нейкую справу, то выконвае яе як мага лепш, а калі абы з рук, то зусім за нее не барыся. Мне заўсёды падабалася вывучаць мовы, у тым ліку і замежнія. Веру ў слуц сапраўдных ведаў. А яны бяруць пачатак яшчэ ў школе. Калі настайнікі здолы данесці ўсім так, каб яны прымалі іх з вялікай ахвотай і жаданнем, значыць, ён педагог сапраўдны.

Так атрымалася, што наша размова з Аленай Цербабавай адбылася ў перапынках паміж заняткамі. Часу было пяціццаць. І ўсё ж, калі чалавек — цікавая, неардынарная асаба, гэта адчуваеш адразу, з першых мінут знаёмыства, у чым я ўзімлюналася. Думаю, пераканала ў гэтым і чытако.

Т. НІКАЛАЕВА.

НА ЗДЫМКУ: скарынінская стыпендыятка, трэця курсіца філалагічнага факультэта аддзялення рускай мовы і літаратуры Алене Цербабава.

Фота У. Чысціка.

ВЫРАШЫЛА СЕСІЯ ГАРСАВЕТА

У адпаведнасці з расшэнем 2-й сесіі Гомельскага гарадскога Савета народных дэпутатаў з лістапада 1990 года пры гарасце стварана часовы камісія па праверцы парадку продажу аўтамабіляў і яго ажыццяўленіі ў г. Гомелі.

Тэл. для даведак: 53-28-34; 53-80-62; 53-35-64.

ПРЭЗІДУМ
ГОМЕЛЬСКАГА ГАРАДСКОГА
САВЕТА НАРОДНЫХ ДЭПУТАТАЎ.

Справы і праблемы студэнцкага клуба

СТЭМ ГДУ – УЛАДАЛЬНІК «ГРАН-ПРЫ»

«СТЭМ»: Сян Тэх Электра Мантанкі. Так прадстаўіўся студэнцы тэатр эстрадных мініяцур нашага ўніверсітэта гледачам і ўдзельнікамі Міжвузовскага фестывалю СТЭМу, які праходзіў 24–29 кастрычніка ў г. Бранску.

Фестываль «Шумны балаган-90» сабраў на канцэртных пляцоўках Бранска студэнцы тэатра ВНУ Калдынграда, Валаграда, Яраслаўля, Шосткі, Гомеля, Новамаскоўска, Крыгівога Рога, Хмільніцкага, Курска, Харкава і іншых гарадоў.

Рэжысёрам фестывалю Б. Вышнёўскому і І. Ішкову ўдалося ператварыць «Шумны балаган» у сапраўдны яркае, за-

памінальнае дзеяние, стракаты калейдаскоп гумару, смеху і музыкі. Клоунуа бранскага тэатра «Шакалад» змяніў Харкаўскі тэатр мод, крыху адпачынуши пасля конкурсных праграм СТЭМу, гледачы літаралі на ламілі на начыні карнавал; музыканты групы «Місціст Твістест» адкладвалі інструменты, і на сцену выходіла Ірина Алеграва.

Чатыры дні мудрагелістым узорам складваўся фестывальны калейдаскоп, чатыры дні канца гледача на святочнаму прыгожай карусель СТЭМу ската.

Удзельнікам фестывалю назначана праграма далаася, ка-

нешие, цяжкай, чым гледачам. З рэпетыцыі ў ДК Бранскага межанічнага завода СТЭМ ГДУ выявіліся з шэфским капітэналам у воінскую часць, з буфетам гасцініцы «Лесна». нашы стэмашы несліся на конкурсныя выступлені і так —

ночныя дзеянія: рэпетыцыя, конкурс, дыскатака, канцэрт...

Дзень першы. Наглядаты

на падходах волытые (у такой вялікай кампаніі СТЭМу наш тэатр упершыню), гамельчане трымаліся мухіна.

Першы ж

дзень прыбыў 10 ачкоў фоты

— толькі СТЭМ ГДУ выступіў на «Высцябітні дасягненіні студзенічнага гаспадарства» зробленымі

свойскімі рукамі экспанаты: самогонны апарат і буталку гато-

вой прадукцыі — напітку «Облучыцій».

Журы адзначыла смеласць інжыніернай луны кампаніі «СанГэхЭлектра Мантаж»: прадукт перагоніў карабль у супрадніную мінізбісскую фурмажку.

Гордна, стваральнік інструкцыі А. Віннікаў і А. Новікова растлумачылі гледачам, што «з дапамогай гатай машыны мы збіраемся пера-

гнаніць Амерыку». І ў выніку

— 10 балаў. Гэта нямнога, але ѿчо прыемна.

Дзень другі. Пасля прадстаўлення конкурснай праграмы тэатра Крыварожскага медынстытута ў нашых радах — лёгкае замашэнне: выдатная ігра, пікавы спектакль... Падыходзіць Андрэй Аляксенкай: «Юрый Іванавіч! У нас ёсьць

шансы?»

Дзень трэці. «Небяспечны ўчастак ужо задаў, акцёры задавалены, журы ўсміхаецца».

СТЭМ ГДУ выдаў свою конкурсную праграму «Відзакляп» (65 мін.), і журы ёсьць ад чаго

усміхаецца: выдатнае выканан-

не, добрая рэжысура, умелое валоданне фанаграмамі, яркія звязкі, надрэзны тэмп, актыўнасць тэм... Над праграмай яшчэ працаўшы і працаўшы, усе першы поспех акрылае, усялякі ў анкёрâu веру ў свае сілы і ў рэжысёра.

Журы адзначыла асабліву удальную вобразы і майстэрства выкананіцай: Інспектар Лестрай (Л. Браніцкай), дваранік Арчыбальд (У. Гатальскі), сэр Джонс (А. Аляксенкай) у міністэрстві «Чыста англійская забойства», клун (Д. Руткайскі) у рэпрызах, баларына-сакратар (В. Драпеза) у міністэрстве «Ударны пальцы па пальцу».

Так, рабты па старалікі

заслуга гукалератара СТЭМа Віктора Болусова. Што і

казаць, усе малайны: ад старэй-

шых гаварышаў не адстварылі

пераможца.

Першыя месцы ў конкурсе Міжвузовскага фестывалю СТЭМу «Шумны балаган-90» з'яўляе СТЭМ ГДУ і гамельчане ўзводзяць с собой «Гран-Пры».

Фестываль — вытакшчаную

фігуру «Шарага бранскага вай-

ка».

І вось настаяе ўрэчысты мо-

мент. Прызы раздадзіць што-

драва — свята ёсць свята. Хру-

сталикі ваза дастацца Хар-

каўскаму тэатру мод, хакейны

шлем і вялікай «Алдзіз» Лен-

анду Браніцкай, другі прыз,

СТЭМу Бранскага тэхна-

чыннага інстытута, і, у пачы-

рані, — аб'яўлена СТЭМ —

пераможца.

Першыя месцы ў конкурсе Міжвузовскага фестывалю СТЭМу «Шумны балаган-90» з'яўляе СТЭМ ГДУ і гамельчане ўзводзяць с собой «Гран-Пры».

Ю. КАПОПЯ,

інфарматор СТЭМа ГДУ.

Фота аўтара.

«Ану, першакурснік!»

ШУКАЛІ ТАЛЕНТЫ

І ЗНАЙШЛІ

Размову аб агульнауцвер-

тэлкі конкурссе «Ану, першакурснік-90» хачаца пачаць са

шыкаваніем аб тым, што ў

другім універсітэце нашай рэ-

публікі такая маленская акта-

вая зала — усю 505 месц. А

калі ўлічыць, што 150 з іх

аддадзены самім удзельнікам

конкурсу, то і яшчэ менш.

Уявіце, колькі чалавек

змаглі ўбачыць ўсё сваімі

замінамі ў дзяды, утрыа больш жа-

даючых пазнамёліся з імі толь-

ка па расказах. А столькі ж

гадоў дырэктар студэнцкага

клуба А. В. Лысенкоў спрабуе

дабываць пабудовы новай, больш

умышлівальнай, палемічнай

планіроўкі залы ГДУ. Але

і сёня застацца толькі па-

шыкаваніем аб тым, што не

разумеюць зацікаўленасць ды-

рэктора, а можа не хочуць ра-

зумець.

Вернемся ўсё ж да конкурсу.

Творчая мітусы і здзялывы

шум сведчылі аб высокім уз-

роўні падрыхтоўкі конкурсу.

Цікавасць света-афармленія

прыдомілі студенты 4-га курса

матэматычнага і фізічнага фа-

культэтаў Яўген Пышняк і

Уладзімір Даюб.

Добрая музычнае афармленне,

ладрыхтываніе, падрыхтоўка

і гэлагічнае афармленне

заслужана падрыхтоўкай і

заслужана падрыхтоўкай

і падрыхтоўкай іншых.

Такім чынам, яшчэ адні

студэнты заслужылі

пераможца.

Дзень першы. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

Дзень другі. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

Дзень трэці. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

Дзень чацверы. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

Дзень пяці. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

Дзень шосты. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

Дзень сёмі. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

Дзень восьмы. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

Дзень девяты. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

Дзень дехцяты. Гран-Пры

з'яўляе СТЭМ ГДУ.

РЫЦАР ГІСТОРЫІ / ДАБРЫНІ

26 лістапада Уладзіміру Сямёновічу Карапткевічу споўнілася 60 гадоў. У нашай свядомасці яго імя атаясамліваецца са словам нацыянальны. Нацыянальны не толькі па велічыні і моцу здзейсненага ім, але і па духу яго творчасці. Яго нацыянальны дух, які Карапткевіч пазнав «матчынай душой», імкнуўся адучы і перадаць паэт.

...я павінен, я мушу
Неўмурчына тукі скані,
Узіць у руки «матчынай
душу»

І па вершы ёе перадаць.

Акунуўшыся ў свет твораў Карапткевіча, немагчыма застала абыкнавым. Яго пазні — гэта чароўны Су-свет, імя якому — Беларусьчына. Яна ўваходзіць у сваім легендамі, курганамі, замкамі, моваю. І яна — неўзывчайная: «крыжы на ростанях, вёскі ў барвінковых караліх арабін, чырвона шыпіны ля дарог, начлежныя коні ў ту-мане». Незвычайна і роднае. Такое пачуцце ад твору Карапткевіча. Здаецца, што паміж продкаў драма недзе ў глыбінях нашай падземадомасці, і зараз яна абудзілася, вылеснілася, і разумееш, што гэта — тава. Адчуваеш «жывую повязь часоў», далучанаеца да мінулага, роднаеца з гэтым злімі: «тут цягне жыць і хахаці». Гэта замяля, для якой паэт знайшоў тут прыгожыя і зразумельныя слова, як «лобай», «чистая», «сиятая», «ку-пальская», «адвечна», гэта замяля, дзе жыве Бог, замяля, якую абымывае «слязою чистай» закаханая ў яе хмары.

Карапткевіч — рамантый па святаудуванні, рамантична перадае і захапленне родным краем. Народ беларускі ў яго «моці сваю пазычыў у дубоў» і «німа ніде варнейшых саброў і прыгажайшых жанін».

гэтых людзей паэт гатовы «паўстапіць на свет на бога».

Карапткевіч добра ўсведаміў значэнне мінічынны для абуджэння нацыянальнай свядомасці і патхіна вяртаў нам ле. І паўставала са старонак яго твораў Спадчына напаўзабытая і забытая, згубленая і згінялая. Але — неўміручай. А колкі за гэтым стаяла, колкі гэта патрававала душунім сіл, колкі гэта каштавала пакуту і болю. Часта яго творы выходзілі рабея за межамі Беларусі, чым на раздзіме, а кожны новы твор з цяжкасцю пераадолаў заслону разатак, расцягнуты пильнымі кіраўнікамі культурнага фронту: набор кнігі «Леніні» не вернуца да злілі» быў рассыпаны, а потым пралижаў 20 гадоў, першым высыц асобнай кнігай, рукапіс заключных частак рамана «Каласы под спром твамі», самага значнага твора пісьменніка, быў выкрадзены, і дзе бы зарас — невідома. Сінчары яго фільмуў хвалілі, але стацьця бяспечы, каб, крый божа, не было перакосу, не атрымалася ідэалізація мінічынны.

Немагчыма адзяляць асбі творы ад асобы чалавека. Карапткевіч — гэта высакародства ва ўсім: у кожнім слове і ў кожнім учынку — у творчасці і ў жыцці. Тут будзе дарэчы нагадаць слова самога пісьменніка: «На вялікіх справы — і сэрца вялікіе. На вялікіх сэрца — і лёс наўзывчайны». А сэрца ў Карапткевіча сапраўды было вялікае:

Быў. Есць. Буду.
Таму што заўжды, якія практикі.
Жыву бяздомнай трывогай.
Таму, што сэрца мое распата

За ўсе мільярды двухніх.

Творчасць Карапткевіча мае агульначалавечы сэнс. Ен — у гэто гуманістычных ідеалах, у адстотовані агульначалавечых заваду розуму і духу. Па Карапткевічу, вышышшае прызначэнне чалавека ў гэтым свеце — какашы — апрайданне і ўзвышэнне чалавека, адмалчэнне зла, яго — пайменне жыцця. Пісьменнікі з тых, хто «носиць небасхіл у сэрцы» і какаше ў яго такое ж бязмежнае, як небасхіл. «Чтака какаў якіхто з мужчын. Свет пакліў на какашы даломъ», і бязмежная науга, калі яго імя: «святыні ўсіх паддябенскіх Хакашы не вымалыца міс».

Незвычайным быў і лёс Карапткевіча: які пад час вучобы ў Кіеўскім універсітэце яго авінавачавалі ва Украінскім нацыяналізме, пазней адайлі з кіраўнікі рабінага манстру ў Орши завёў на яго «справу» ужо такія спытаць: «навошта які і гэта? Ці малі ў нас заходаў, які ўсе адно не дейнічаюць? Так, ёсць — і ніяма. Але ж прымусіць іх дзеянічы — іншыя справы. Што ж тичыць законаў аб моладзі? Не будзем далёка хадзіць за прыкладамі. З завода імя У. Леніна, куды былі размеркаваны настыры студэнты-выпускнікі, прыйшло пісьмо. У ім гаварылася, што дзеясцінні выпускнікі адмовілі ў працоўдзіванні ў сваіх з перадом на новыя рынчынія адносіні і адсутніці жылі. Хлошы практычна засталісь «на вуліцы». Мік іншым, завод у свой час заключаў даговор на наўчанні студэнтаў. Што рабіць цяпер? Шукаем ім месца. Завод жа не панес ніякіх страт за тое, што парушыў умовы даговора. А калі бы закон — ўсё было было бы іншым. Студэнт, урэшце, меў бы права звярнуцца ў суд.

Зарэз праект Закона «Аб агульных пачатках дзяржаўнай мададжэйской палітыкі ў СССР» прынятый ў першым чытанні, мы з нецярпеннем чакаем яго зацвярдзення. Аднак гэта адбudeзнецца:

А. СУВАЛАВА,
студэнтка 1 курса
філаграфічнага факультета

ПАВЕДАМЛЕННЕ

У сваіз з плануемай інвентарызаціяй у клубе мастацкай самадзейнасці універсітета просьба да ўсіх студэнтаў, якія карыстаюцца паслугамі касцюмернай клуба, варнуць узятае канцэртнае адзенне.

ХТО АБАРОНІЦЬ СТУДЭНТА?

Разважае старшыня савета старшынь прафкомаў студэнтаў студэнтаў ВНУ г. Мінска
Аляксандр ГАЛІЦА:

— Чаму мы вырашыли стварыць у стації Савет старшынь прафкомаў студэнтаў? Таму што ўбачылі: у місцісцівідністі, якія вяжыцца студэнту са стыпендыяй в 40 рублёў? Пастаўона нашага ўрада па паведлівіні ле на 33% спазлілася толькі да прыпиніцца. Мы патрабуем, каб стыпендыя была на ўрадоўшчыні мінімальнай заработка пастыпендыі. Няма закону аб абароне правоў моладзі. Многія спытаць: «навошта які і гэта? Ці малі ў нас заходаў, які ўсе адно не дейнічаюць? Так, ёсць — і ніяма. Але ж прымусіць іх дзеянічы — іншыя справы. Што ж тичыць законаў аб моладзі? Не будзем далёка хадзіць за прыкладамі. З завода імя У. Леніна, куды былі размеркаваны настыры студэнты-выпускнікі, прыйшло пісьмо. У ім гаварылася, што дзеясцінні выпускнікі адмовілі ў працоўдзіванні ў сваіх з перадом на новыя рынчынія адносіні і адсутніці жылі. Хлошы практычна засталісь «на вуліцы». Мік іншым, завод у свой час заключаў даговор на наўчанні студэнтаў. Што рабіць цяпер? Шукаем ім месца. Завод жа не панес ніякіх страт за тое, што парушыў умовы даговора. А калі бы закон — ўсё было было бы іншым. Студэнт, урэшце, меў бы права звярнуцца ў суд.

Зарэз праект Закона «Аб агульных пачатках дзяржаўнай мададжэйской палітыкі ў СССР» прынятый ў першым чытанні, мы з нецярпеннем чакаем яго зацвярдзення. Аднак гэта адбudeзнецца?

(«Праца», № 45 за 1990 г.).

ЗАПРАШАЕМ!

Студэнцкі клуб «Маладось» запрашае першакурсніцай на калектывы мастацкай самадзейнасці:

Народны ансамбль народнага танца «Радзімічы».

Народны тэатр «Люстэрка».

Студэнцкі тэатр эстрадных мініяцюр.

Харавая капэла «Дзяянича».

Ансамбль камернай музыкі «Дывертісмент».

Айтрыгада.

Фальклорны ансамбль.

Група «Алегра» (естрадная песья).

Вырайце. І ваш слабодні час, прысвячаны заняткам у нашых калектывах, стане не толькі арганізаціям вучнівскага працэсу, але і непазбежна надасць замінічыні настрой, новых і верных саброў, шмат цікавых успамініў.

Чакаем вас, сабры!

Даведкі па телефоне 57-33-30 або ў студэнцкім клубе «Маладось» (вучнікі корпус № 1, актавая зала).

СТУДЭНЦКІ КЛУБ.

Рэдактар Ул. БАЛОГА.

Дэканат матэматычнага факультета, кафедра алгебры і геаметрыі глыбока смуткуючы з выпадку трагічнай смерці лабаранткі названай кафедры ЕРМАЧЭНКАВА Наталіі Пятроўны і выказаваючы спачуванне яе бацькам і родным.

ГОМЕЛЬСКІ ДЗЯРЖАЙНЫ УНІВЕРСІТЕТ ІМЯ ФРАНЦЫСКА СКАРЫНЫ

АБЯЗУЛЯЕ КОНКУРС НА ЗАМЯШЧЭННЕ ПАСАД:
на кафедры беларускай мовы — дацэнта;
на кафедры этнікі, эстэтыкі і гісторыі культуры — да-
цэнта, асістэнта;
на кафедры агульнай фізікі — старшыня выкладчыкі;
на кафедры рускай літаратуры — асістэнта;
на кафедры рускага, агульнага і славянскага мовазнау-
ства — асістэнта.

Тэрмін падачы заяў на конкурс — адзін месец з дня апублікавання паведамлення аб яго правядзенні.
Заяў і дакументы нахіроўвацца на адрес: 246699, г. Го-
мель, вул. Савецкая, 104.

НА ПРЕЗІДЫУМЕ АБЛСАВЕТА ПЕДТАВАРЫСТВА

Адбылося чарговая пасяджэнне Гомельскага абласнога савета Педагагічнага таварыства БССР. Яго вёў старшыня абласнога савета загадчык кафедры філософіі нашага ўніверсітэта доктар філософскіх наукаў, пра-
фессар У. М. Калмыкоў. Адным з асноўных было пытанне «Аб работе наўкукова-метадычнай сескі па арыентацыі вучняў

на педагогічную прафесію», з дакладамі па якому выступіла старшыня гатавіцкай сескі метадыст кабінета кіруючых кадраў абласнога Інстытута ўдасканалення настаўніцай Т. В. Сегліна.

Презідым разгледзеў тэрмін правядзення і парадак маючага аблыцца пленума абласнога арганізаціі Педагагічнага таварыства БССР. Ен абрыйка вынікі работы пярвічных арганізацый таварыства ва ўмовах перарабоўдоваў народнай адукцыі.

Пры разглядзе ён пытаннія на прэзідыму абласнога савета педагогічнага выступілі на падставе вынікаў пасяджэння пярвічных арганізацый таварыства ва ўмовах перарабоўдоваў народнай адукцыі.

Для выканання ўка-
занай пастаўніцы Вярховнага савета СССР Савет Міністраў СССР 2.08.90 г. прыняў пастаўніцу «Аб да-
тактовых мерах па вы-
творчасці і непаўнолетнім
працоўчым жанчынам —
незалежна ад яго. Тым, хто
не мае гадавога стажу, і не-
працоўчым яна будзе вы-
плачвацца ў размёры пала-
віны мінімальнай зарплаты (35 рублёў). 70 рублёў складзе дапамога на дзяцей ваяннаслужачых тэрміновай

службы. У вышадку росту мінімальнай зарплаты будзе ў роўных працоўцых мя-
ніцца і дапамога.

Віктар Міхайлавіч, якія новыя дапамогі сем'ям, мя-
нічным дзяцей, уводзіцца ў гэтым годзе?

Для выканання ўка-
занай пастаўніцы Вярховнага савета СССР Савет Міністраў СССР 2.08.90 г. прыняў пастаўніцу «Аб да-
тактовых мерах па вы-
творчасці і непаўнолетнім
працоўчым жанчынам —
незалежна ад яго. Тым, хто
не мае гадавога стажу, і не-
працоўчым яна будзе вы-
плачвацца ў размёры пала-
віны мінімальнай зарплаты (35 рублёў). 70 рублёў складзе дапамога на дзяцей ваяннаслужачых тэрміновай

зарплаты да пасяджэння дапамогі